

Blair i l'informe Sapir

Andreu Mas-Colell

Hi ha crisi a la Unió Europea. França ens ha enredat la troca: primer perquè no ha volgut perdre pes relatiu respecte a Alemanya i ha impulsat l'imperfecte tractat de Niça, després intentant arreglar-ho amb la Constitució, després votant en contra d'aquesta. Mentre que els problemes de França amb Europa ens afecten a tots, no són, en canvi, els problemes de tots. Les vies de futur les haurem de cercar en un context més ampli que el debat francès. En aquest sentit, Blair acaba de proposar que el futur rau en la interpretació que l'informe Sapir fa de l'estratègia de Lisboa, formulada l'any 2000. Com que és probable que els cardenals del "pensament progressista" dictaminin que l'informe Sapir és "neoliberal", he pensat que fóra bo insistir en la seva importància.

L'informe Sapir, lliurat l'any 2004, és el producte d'un encàrrec de Romano Prodi a un grup de distingits economistes europeus, a fi i efecte que fessin propostes per implantar l'estratègia de Lisboa. El grup de vuit economistes va ser presidit per André Sapir, un economista belga professor a la Universit  Libre de Bruxelles. El membre espanyol fou el valencià i economista del Banc d'Espanya J. Vinals.

Que fos impulsat per Prodi ja ens hauria d'indicar que l'objectiu de l'informe no és fer d'Europa una còpia dels EUA. De fet, la proposta és més aviat de centreesquerra. Podríem sintetitzar les conclusions de l'informe en dues grans línies.

En primer lloc, l'informe, com ho feia la declaració de Lisboa, parteix de la base que Europa vol mantenir i impulsar el seu model social. Ara bé, la tesi clau de l'informe és que aquest model social només  s sostenible si l'economia creix. El creixement és, doncs, condició necessària per a la sostenibilitat de l'estat de benestar. Afortunadament, també és condició suficient. Cal, doncs, que l'economia creixi, i la fórmula per fer-ho és generar augments de productivitats per la via de la innovació. En frase feliç de la Declaració de Lisboa, cal fer d'Europa "l'economia basada en el coneixement més competitiva del món".

En segon lloc, l'informe opina que en la delimitació de responsabilitats entre estats i UE  s trist que la tasca de més pes que correspon a la UE sigui l'aspecte més retrògrad de la política europea: la política agrària.  s ben sabut que la política agrària comuna (PAC)  s molt negativa per als països en via de desenvolupament i per als consumidors europeus. La proposta de Sapir, i de Blair, és l'adopció d'una política de correcció decidida, però gradual, d'aquesta car-

acter stica i anar desplaçant la despesa de la UE des de la política agrària cap a la política central per al futur d'Europa: la de competitivitat. Res impedeix, dit sigui de passada, que si un país considera molt important protegir la seva agricultura ho faci. El que és qüestionable  s que aix  aparegui com imposat per la UE i que aquesta, de fet, estigui esbiaixant d'una manera dram tica la política de solidaritat intereuropea canalitzant-la en bona part per la via dels fons agrícoles. El desplaçament de la política agrària cap al nivell europeu la fa percebre, a cada país, com un factor immutable, de manera que condiciona aix  les inversions internes en infraestructures, i enfosqueix que es tracta d'una opció política lliurement presa i debatible a cada país.

El suggeriment de Blair i de Sapir  s molt atractiu. Situant en el nivell europeu les polítiques de futur generarem més

"La proposta de Sapir, i de Blair, és l'adopció d'una política de correcció decidida, però gradual, que vagi desplaçant la despesa de la UE des de la política agrària cap a la política central per al futur d'Europa: la de competitivitat"

entusiasme que escepticisme per a Europa. La PAC no est  morta, però potser després de Blair i Sapir ha rebut una ferida d'aquelles que, a la llarga, maten.